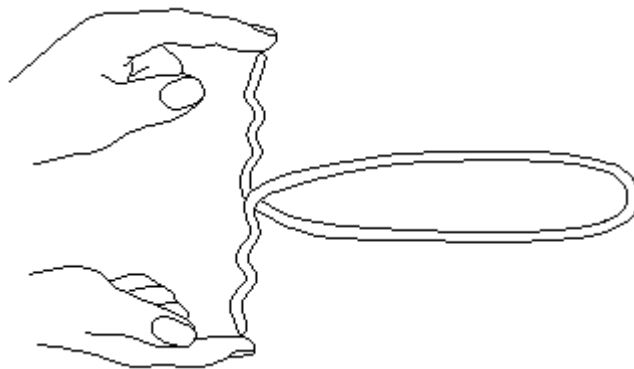

DE HARTMANN ROEDE

[Tekst voor een driestemmig luisterspel]

cCopyright by-nc-sa

Op dit werk is een [Creative Commons Licentie](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/) van toepassing.

29 augustus 2020

Dag Egied,

Mijn naam is Jan. Ik ben je zoon & morgen ga ik dood.

Ik weet het, wat ik je nu schrijven ga, zal onsamenhangend lijken, en je met verbijstering slaan. Van het Einde is op het ogenblik dat je dit leest allang alles gewist. & Mijn bestaan zal als een stoffig plekje op een plein onnaspeurbaar zijn weggeregend. Mijn ik deint nu al danig uit op het Netwerk. Dat moet zo zijn, of het werkt niet.

500 dagen heb ik gekregen, *vader*, een geschenk dat niet velen van ons gegund is. Maar, ik zeg het je nu al, wees gerust, zoiets als mij overkomt, zal jou niet te beurt vallen. Niemand meer. Veertien dagen en twee uur na mijn dood, op 11 september 2020 zullen de duizenden hectaren plantages van biologische quantumsplitters van de GDG, de *Global Data Gubbler*, plots beginnen verschrompelen. Na dertien uur blijft er niets meer van over. Dan krijg jij de kans die ik nooit had.

500 dagen. Een fortuin. *Afwijkingen* zijn nu eenmaal tijdsarm, de meesten krijgen op de fatale dag dat hun fertiliteitsverklikker rood kleurt maar enkele dagen, net genoeg tijd om de miljoenen terabytes van hun geheugen up te loaden naar de *GDG*. De data zijn dan wel erg corrupt, eens verwerkt zijn onze ervaringen uitermate geschikt als *feed* voor de correctiemodules van de Geluksstabilisatoren in de leefcabines van de Regulieren. Wij zijn het afval van de Exploitatie, onze jeugdige ellende is de mest waardoor de Regulieren hun nirwana van productie & consumptie in balans kunnen houden. Loopzuivere shots van onze nooddruft, het meedogenloze onderlinge geweld en de alles verterende erotische misère, worden draadloos opgeflasht naar de biochip in hun ruggenmerg. Dat geeft hen nog warmte in het bloed, paringsdrang, het houdt hen de spieren soepel in het gelaat, dat anders verkrampen zou in de strakke plooiën van de gelukzaligheid.

300 dagen heb ik meteen verkocht, dat moet je wel, of je rekt het geen maand. Verkopen doe je in de getto's van de Drop-outs, dat zijn Regulieren die tijdens één van de jaarlijkse updates van de GDG onherstelbaar beschadigd werden bij het afstellen van de downloadsnelheid.

Een onvermijdelijk gevolg is dat, van de dehumanisering van de controleloops in de GDG. Het is een perfecte configuratie, de drop-outs handelen zagezegd clandestien in Tijd, maar ze vormen zo een perfecte bufferzone tussen ons en de Regulieren. Drop-outs verworden snel tot monomane woekeraars, ze zien letterlijk geen spatje ruimte achter *hun* tijd, ze zitten als autisten opgesloten in de code van hun ego, een kooi waarin ze denken dat ze denken. Hoe meer ze woekeren met onze tijd, hoe ouder ze worden, en hoe meer hun maffe plaats verrot & krimpt van illusoire hemel tot een ware hel. Zij zijn van ons allen wellicht nog het meest te beklagen.

De 300 dagen die ze van mij afluisden, stelden mij echter in staat om tijdens de 200 resterende te doen wat ik al vijf jaar gepland had. Mijn dood is een meesterwerk, een compositie waarvan je hierna de code lezen kan, maar je dient ze nog in je wereld te decoderen, tot een levend heden verheffen.

Bestudeer de code grondig eerst. Je doet dat best bij haar, diep in haar, terwijl je vol lust de woorden op haar frêle lichaam uitsmeert als een waas van klank, zo kan je het ontcijferen, ontgrendelen. Op het ogenblik dat je mij verwekt, zal je in een flits alles duidelijk worden. Dan zal ook jij, net als Velimir en ik, het verborgen spiralen van de Tijd ontdekken, hoe het komt dat dit alles kan

Nee, heb dan geen verdriet, laat je ziel niet vergallen door rancune. Mijn lot is onontkoombaar, het maakt onlosmakelijk deel uit van de stille as van schoonheid waarrond het rijke leven in de wereld draait.

Hier is de code, het lied dat je zingen moet, & zal. Publiek zal je nauwelijks hebben, maar dat hoeft niet, die enkelen volstaan. Aanhoor ook in hen het ruisen van de zwarte zeilen van de tijd. Wakker aan je levenswind daarin, ik ben net als jij daarvan een doodgeboren kind.

</mannenstem #1>

<vrouwenstem>

**palizari parizali
schoekami schoekim
zaripali zalipari
toetsjeri toetsjim
iverni viviverni_iverni toekim
mikoela makoeli miloeka makim**

</vrouwenstem>

<mannenstem #2>

Toeterend klimmen de doodsboten
op de betoeterde stromen
& de stromen stremmen de stromen
& de lijven staan stil

& de monden waaien open & droog
& de kelen verkurken
& de longen klappen in

een wiel raakt los uit de autowrakken
& rolt de rijzige straten af & overal
blik kermt tot schroot in de uitslaande brand

tongbreuk breekt de tongen
tere darmpjes in de rompen kraken
bot versplintert been vermolmt
& glazig komen de ogen te ogen
de zon slaagt haar stralen als nagels erin

uw kleed verkommerde
uw vel verfomfaaide

uw rijk kwam sloom
op het Einde uit & aan

uw stramme staan verflinterde,
kwam in het affe op & af te slaan
& uw klank tot een klappen verklaterde
vervolgens in zoemen & stilte verviel

hoog suist rozig het woord
dat het licht uit de donkerte
ter schepping wou zijn

roet in het roet wemelt het al

hoog riep ik vannacht om u
& duwde eenzaam pijnen
op de stapels pijnen aan

roet in het roet wemelt het al

& in dit boek van zand
knaagt de zee als een teef
op het bot van de stilte

roet in het roet wemelt het al

Strijkt & bergt dan
de zeilen van de tijd.
Leef in de rek van dat nu.

Deze vrouw is een dode vrouw
die van puur nu is gemaakt:
ze knoopt de wind heur
muziek in het haar &

haar woord is van huid
haar huid is van haar
& haar naam is van g*d.

</mannenstem #2>

<allen>

**mikam akoelim iloekam aloekim
mikoet inervi_invreni_inrvivi
misjoet iresjoet
irapazil arizap
mikoetsch amikoetsch**

</allen>